KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 11 maart 1998 door de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot regeling van de erkenning van huwelijks- en relatiebemiddelaars", heeft op 1 december 1998 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit beoogt gedeeltelijk uitvoering te geven aan het decreet van 10 november 1993 houdende maatregelen tot kwaliteitsverbetering van de dienstverlening door huwelijks- en relatiebemiddelaars. Het regelt met name de in artikel 4 van dit decreet bedoelde verplichte erkenning als huwelijks- en relatiebemiddelaar. De in artikel 5 van hetzelfde decreet bedoelde bijzondere erkenning van bemiddelaars en hun mogelijke subsidiëring vormen niet het voorwerp van enige bepaling van het ontwerp.

Hoofdstuk I van het ontwerp definieert de verder in het ontwerp gebruikte begrippen (artikel 1).

In hoofdstuk II van het ontwerp worden de erkenningsvoorwaarden bepaald. Afdeling 1 van dit hoofdstuk werkt de in artikel 4, eerste lid, van het voornoemde decreet bepaalde erkenningsvoorwaarden nader uit (artikelen 3 tot 13). Afdeling 2 van dit hoofdstuk voegt aan de in het decreet bepaalde voorwaarden nieuwe erkenningsvoorwaarden toe (artikelen 14 tot 21).

Hoofdstuk III van het ontwerp regelt de procedure voor het aanvragen, het verlenen, het schorsen en het intrekken van de erkenning (artikelen 22 tot 30).

Ten slotte wordt in hoofdstuk IV van het ontwerp voorzien in een overgangsregeling voor de bemiddelaars die op de datum van inwerkingtreding van het decreet reeds

werkzaam zijn als bemiddelaar en die in voorkomend geval het bewijs leveren dat zij voldoen aan de bepalingen van de wet van 9 maart 1993 ertoe strekkende de exploitatie van huwelijksbureaus te regelen en te controleren (artikel 31). Tevens wordt de inwerkingtreding geregeld van het decreet van 10 november 1993, van artikel 25 van het decreet van 15 juli 1997 houdende oprichting van een Gezins- en Welzijnsraad en van een adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden, en van het ontworpen besluit (artikelen 32 en 33).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

1. In het eerste lid kan de verwijzing naar de rechtsgrond van het ontwerp nader worden geëxpliciteerd door inzonderheid de artikelen 3, § 3, 4, tweede lid, 6 en 8 van het decreet van 10 november 1993 te vermelden.

2. Het tweede lid van de aanhef moet worden geschrapt.

3. De voordrachtformule ontbreekt.

Bepalend gedeelte

Artikel 3

1. In het tweede lid van paragraaf 1 wordt in de mogelijkheid voorzien dat door de minister op gemotiveerd verzoek van de bemiddelaar, kan worden afgeweken van de functie-eisen waaraan de uitoefening van bemiddelende activiteiten moet voldoen. Deze delegatie van bevoegdheid om af te wijken van de in het ontwerp bepaalde diploma-vereisten is te breed en te algemeen. Er zou nader gepreciseerd moeten worden binnen welke grenzen en op grond van welke criteria de minister een dergelijke afwijking kan toestaan.

2. De draagwijdte van het bepaalde in het derde lid van paragraaf 1 is niet duidelijk. Zoals het tweede lid van dezelfde paragraaf is geredigeerd, volgt daaruit immers reeds dat de functie-eisen voor het uitoefenen van bemiddelende activiteiten ook van toepassing zijn op de bemiddelaar die zelf de bemiddelende activiteiten uitoefent. Het derde lid kan dan ook beter weggelaten worden.

3. Het zou logisch zijn dat het voorschrift van paragraaf 2 ook zou gelden voor de bemiddelaar die zelf bemiddelende activiteiten uitoefent. Men schrijve derhalve : "De bemiddelaar die zelf bemiddelende activiteiten uitoefent of de consulent staat minstens ...".

Artikel 6

Het is de Raad van State niet duidelijk welke de precieze bedoeling is van het bepaalde in de laatste volzin van dit artikel. Het voorschrift dat erop neerkomt dat de consulent een verslag moet opstellen van het gesprek waarin de relatiebekwaamheid van de patiënt wordt getoetst, blijkt immers geen finaliteit te hebben binnen de in het ontwerp vervatte regeling. Indien het opstellen van het verslag niet gebeurt met een bepaalde bedoeling, kan het vereiste beter weggelaten worden.

Artikel 7

In paragraaf 1, 10°, dienen de woorden "in voorkomend geval," te worden geschrapt. Luidens artikel 2 van de wet van 9 maart 1993 ertoe strekkende de exploitatie van huwelijksbureaus te regelen en te controleren, mag een natuurlijke persoon of een rechtspersoon immers niet aan huwelijksbemiddeling doen als hij niet voorafgaandelijk geregistreerd is bij het ministerie van Economische Zaken. Het toepassingsgebied van de wet is voorts zo breed dat alwie onder de toepassing van het decreet van 10 november 1993 valt, ook onder de toepassing van de wet valt.

Artikel 9

Met betrekking tot de machtiging die in het tweede lid aan de minister wordt verleend, kan verwezen worden naar opmerking 1 bij artikel 3. Deze opmerking klemt hier des te

meer omdat de omschrijving van de sectoren in artikel 9, eerste lid, in zeer algemene termen is gesteld.

Artikel 12

1. In de eerste volzin van het tweede lid schrappe men het woord "Vlaamse".

2. In de tweede volzin van hetzelfde lid schrijve men in fine : "... kan aan de adviesverplichting worden voorbijgegaan".

Artikel 17

1. De draagwijdte van paragraaf 1, eerste volzin, is niet duidelijk. De Raad van State vraagt zich af of die volzin niet vervangen zou kunnen worden als volgt : "Mits de cliënt daarmee schriftelijk instemt, kan de bemiddelaar aan een arts vragen om bij de cliënt medische informatie in te winnen.".

2. In de laatste volzin van paragraaf 1 wordt bepaald dat de arts aan de bemiddelaar een louter formeel advies verstrekt omtrent de toelaatbaarheid van de cliënt. Die bepaling dient volgens de gemachtigde van de regering zo begrepen te worden dat de arts slechts een beperkt advies verstrekt, inzonderheid inzake de mogelijkheid van de cliënt

tot relatievorming, en dus niet een volledige informatie vrijgeeft over de medische toestand van de cliënt. Die draagwijdte blijkt niet voldoende uit de tekst van het ontwerp.

Artikel 18

Luidens het tweede lid van paragraaf 3 is het de bemiddelaar verboden, bij het voeren van publiciteit, zijn erkenning te gebruiken als kwaliteitslabel. Ondervraagd over de draagwijdte van deze bepaling, heeft de gemachtigde van de regering verklaard dat het de bedoeling is te verbieden dat de erkenning zou worden aangewend als een instrument van vergelijkende reclame.

Indien zulks inderdaad de bedoeling is van de stellers van het ontwerp, kan de ontworpen bepaling wellicht worden geschrapt. Artikel 23, 7°, van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument verbiedt immers reeds vergelijkende reclamepraktijken.

In elk geval zou gepreciseerd moeten worden welke handelingen onder de toepassing van het ontworpen verbod vallen.

Artikel 19

In het tweede lid, 2°, van dit artikel wordt bepaald dat het jaarverslag dat de bemiddelaar bij de administratie moet indienen, o.m. moet bevatten : "de samenstelling en de evolutie van het cliëntenbestand, conform de

gegevens uit het register, bedoeld in artikel 14, en van de dossiers, bedoeld in artikel 10".

Hoewel uit de toelichting van de gemachtigde van de regering begrepen kan worden dat de ontworpen bepaling geen betrekking heeft op gepersonaliseerde gegevens, lijkt de verwijzing, in deze bepaling, naar de artikelen 10 en 14 van het ontwerp veeleer te wijzen op het tegendeel. Het verdient aanbeveling die verwijzingen weg te laten en in artikel 19, tweede lid, 2°, te preciseren welk soort gegevens over het cliëntenbestand in het jaarverslag opgenomen moeten worden.

Artikel 22

Deze bepaling is niet meer dan een aankondiging van hetgeen bepaald wordt in de volgende artikelen van het ontwerp. Artikel 22 is aldus overbodig, en kan dan ook uit het ontwerp worden weggelaten.

Artikel 23

In 7° dient het woord "reeds" te worden geschrapt.

Artikel 24

In de eerste volzin van het tweede lid schrijve men "Indien de aanvraag ontvankelijk is, ..." in plaats van "In het andere geval ...".

Artikel 26

Men schrijve "... door de minister wordt geweigerd" in plaats van "... door de minister werd geweigerd".

Artikel 33

Dit artikel dient tot twee afzonderlijke artikelen te worden omgevormd (1). De uitvoeringsbepaling dient als laatste te komen.

---

(1) Als er geen reden is om af te wijken van de gebruikelijke regeling inzake de inwerkingtreding van besluiten van de Vlaamse regering, moet paragraaf 2 eenvoudig weggelaten worden.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
	H. COUSY, A. SPRUYT,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS W. DEROOVER